

Nieuwe auto's zijn perfect. Ontwikkeld met de meest geavanceerde ontwerp-software, geassembleerd door robots. Duizenden virtuele kilometers hebben ze 'gereden' zodat elk onderdeel tot het uiterste is getest. En is er toch eens een mankement (hoe kan dat eigenlijk?), dan hangen ze 'm aan de computer en wordt 'ie uitgelezen, voor zover een computer over ogen beschikt.

De Youngtimerfluisteraar

Hoe anders is dat bij een youngtimer. Vaak zie je met het blote oog al wat hem (of haar) mankeert. Zelfs met voelen kom je een heel eind. Wanneer er bij ons in de garage een 'verse' youngtimer binnenrolt, halen ze wel eens een geintje met me uit. Dan doet onze interieurverzorgster mij een blinddoek voor en dan mag ik gaan voelen wat voor vlees ik in de kuip heb. Daar heb ik thuis ervaring mee opgedaan, dus dat is geen enkel probleem. Alleen die Prowler laatst was me te moeilijk. Die zag ik aan voor een verbraste Donkervoort. Op de tast voel ik dan ook in welke staat de auto is. Of 'ie lekker in zijn vel zit.

Met je oren kun je constateren of de motor goed loopt, en of de kettingspanners van de distributie nog in orde zijn. Dat gaat overigens niet altijd goed. Laatst hadden we een MB met zogenaamde 'roepers' in het netwerk. Ik heb geluisterd tot ik een ons woog maar blijkbaar moet je die krenge toch met diagnoseapparatuur opsporen. Ik hoorde in ieder geval niets roepen. Ruiken, nog zo'n onmisbaar zintuig. Dé manier om de automaat snel te controleren is de geur van de peilstok op te snuiven. Soms lik ik 'm ook nog stiekem af. Dat brengt ons bij smaak. Daar doe je op automotivie gebied niet veel mee. Onze kantinejuf beweert dat ze met een likje van de

bestuurdersstoel kan bepalen welke klant de bestuurder is. Maar dat geloof ik niet en is ook bezijden de moraal van dit verhaal: het inzetten van de zintuigen om je youngtimer in optimale staat te houden.

Hier op de zaak noemen ze me vaak de "youngtimerfluisteraar". Zo'n auto moet je aanpakken als een psycholoog. Met inzet van al je zintuigen. Met de stethoscoop op zoek naar zwakke plekken. Soms weer tot leven wekken met een defibrillator (jumpstarter). Zo nodig moet een duiveluitbanning plaatsvinden om de auto te verlossen van kwaaië geesten: gooi de accupolen eens een nachtje los en zie hoe allerlei problemen verdwijnen als sneeuw voor de zon.

Youngtimers zijn net pubers op zoek naar hun bestaansrecht. Waar groeien ze naar toe?

Worden ze een gekoesterde klassieker of straks door de eigenaar gedumpt? Ze hebben erkenning nodig, een luisterend oor, wat extra aandacht. De aandachtsdeprivatie die bij de normale automobilist gebruikelijk is, zul je bij de youngtimerrijder niet aantreffen. Problemen komen en gaan. Youngtimerrijden doe je met gevoel voor de ziel, de techniek. In elke youngtimerrijder schuilt daarom een youngtimerfluisteraar.

Het manusje-van-alles bij PS50 Youngtimerlease luistert naar de bijnaam 'Pausje'. Onder deze geuzennaam laat hij ons meegenieten van het wel en wee achter de schermen bij een leasemaatschappij.